

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

від 21 квітня 2022 року

№ 151-Р/з

щодо окремих підстав припинення державної служби

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) НАДС роз'яснює.

Пунктом 1 частини першої статті 8 Закону встановлено, що державний службовець зобов'язаний дотримуватися Конституції та законів України, діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 83 Закону державна служба припиняється, зокрема: у разі втрати права на державну службу або його обмеження (стаття 84 Закону); за ініціативою суб'єкта призначення (стаття 87 цього Закону).

І. Згідно пункту 4 частини першої статті 84 Закону підставою для припинення державної служби у зв'язку із втратою права на державну службу або його обмеженням є **набання законної сили обвинувальним вироком суду щодо державного службовця** за вчинення умисного кримінального правопорушення та/або встановлення заборони займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави.

Частиною другою цієї статті встановлено, що у випадках, зазначених зокрема, у пункті 4 частини першої цієї статті, суб'єкт призначення зобов'язаний звільнити державного службовця у триденний строк з дня настання або встановлення факту, передбаченого цією статтею.

Відповідно до Закону України від 03 березня 2022 року № 2108-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність», який набрав чинності 15 березня 2022 року, внесено зміни до законодавчих актів України, відповідно до яких передбачено кримінальну відповідальність (стаття 111⁻¹ Кримінального кодексу України) за вчинення низки діянь, що сприяють збройній агресії на території України.

Також, частину першу статті 55 Кримінального кодексу України доповнено новим абзацом, згідно з яким позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як основне або додаткове покарання

за вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, передбачених статтею 111¹ цього Кодексу, призначається на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Отже, припинення державної служби у разі втрати державним службовцем права на державну службу через **колабораційну діяльність** згідно пункту 4 частини першої та частини другої статті 84 Закону здійснюється з підстав набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо державного службовця за вчинення умисного кримінального правопорушення та/або встановлення заборони займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави.

Суб'єкт призначення державного службовця зобов'язаний при цьому звільнити державного службовця у триденний строк з дня настання або встановлення відповідного факту.

II. Відповідно до пункту 4 частини першої статті 87 Закону підставою для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку, який передбачає звільнення.

Звільнення з посади державної служби згідно з частиною п'ятою статті 66 Закону є винятковим видом дисциплінарного стягнення і може бути застосоване, зокрема, у разі **вчинення: порушення Присяги державного службовця; вияву неповаги до держави, державних символів України, Українського народу; перевищення службових повноважень, якщо воно не містить складу кримінального або адміністративного правопорушення.**

Згідно з частиною першою статті 64 Закону державний службовець притягується до дисциплінарної відповідальності у порядку, встановленому цим Законом. Відповідно до частини першої статті 65 Закону підставою для притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

Згідно зі статтею 67 Закону дисциплінарне стягнення має відповідати характеру і тяжкості вчиненого дисциплінарного проступку та ступеню вини державного службовця.

За змістом статей 63 – 79 Закону рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження приймає суб'єкт призначення на підставі пропозицій/подання дисциплінарної комісії.

Дисциплінарне стягнення може бути накладено тільки у разі встановлення факту вчинення дисциплінарного проступку та вини державного службовця.

Отже, звільнення з посади державної служби згідно з частиною п'ятою статті 66 Закону у разі вчинення державним службовцем: порушення Присяги державного службовця; вияву неповаги до держави, державних символів України, Українського народу; перевищення службових повноважень, якщо воно не містить складу кримінального або адміністративного

правопорушення, можливе виключно за результатами дисциплінарного провадження, здійсненого в порядку встановленому цим Законом, та Порядком здійснення дисциплінарного провадження, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 року № 1039.

Відповідно до статті 78 Закону рішення про накладення дисциплінарного стягнення може бути оскаржено державними службовцями до суду. Скарга подається протягом 10 календарних днів після одержання державним службовцем копії наказу (розпорядження) про накладення дисциплінарного стягнення.

Порядок відшкодування матеріальної та моральної шкоди у зв'язку з оплатою часу вимушеного прогулу, заподіяної посадовою особою (особами), винною (винними) у незаконному звільненні або відстороненні державного службовця чи іншого працівника, передбачений, зокрема, статтями 80 – 82 Закону.

III. У разі виявлення за результатами розгляду дисциплінарної справи ознак кримінального правопорушення, зокрема передбаченого статтею 111⁻¹ Кримінального кодексу України, суб'єкт призначення згідно з частиною четвертою статті 77 Закону зобов'язаний протягом трьох календарних днів передати відповідну заяву та копію матеріалів справи до відповідного правоохоронного органу.

Водночас, частиною четвертою статті 63 Закону встановлено, що керівник державної служби, який не подав матеріали про вчинення державним службовцем кримінального правопорушення до органу, уповноваженого розглядати справи про такі правопорушення, несе відповідальність згідно із законом.

Голова

Наталія АЛЮШИНА